

Sunnuntaivalinta

”Mikä on sakramentti?” Anita kysyi.

Rebekah Jakeman
(Perustuu tositapahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Islannissa.

”Korkeammalle!” Evolett sanoi ystävälleen Anitalle. He ottivat selville, kuinka korkealle he pystyivät hyppäämään Evolettin trampoliinilla.

Juuri silloin Anita hyppäsi hyvin korkealle. Kun hän laskeutui taas trampoliinille, se sai Evolettin lentämään ilmaan! Molemmat tytöt kaatuivat trampoliinille. He nauroivat.

”Tämä on hauskaa”, Anita sanoi. ”Voidaanko leikkiä huomennakin?” Evolett kierähti selälleen. ”Joo! Se olisi hauskaa.”

”Me voidaan leikkiä mummini luona.” Anitan mummi asui muutamien talon päässä Evolettista.

Sitten Evolett muisti, että seuraava päivä oli sunnuntai. Hän halusi mennä Alkeisyhdistykseen. Olisi hauskaa leikkiä Anitan kanssa, mutta hän halusi tehdä hyvän valinnan.

”Muistin juuri, etten voikaan”, Evolett sanoi. ”Olen pahoillani. Menen huomenna kirkkoon perheeni kanssa.”

Anita nousi ja hyppi jälleen. ”Miksi?”

Myös Evolett alkoi hyppiä. ”No kun minä haluan seurata Jeesusta Kristusta. Minun perheeni käy joka sunnuntai kirkossa oppimassa Hänestä ja nauttimassa sakramentin.”

”Mikä on sakramentti?” Anita kysyi.

”Silloin me syödään pieni pala leipää ja juodaan pieni kupillinen vettä, jotta muistamme Jeesuksen Kristuksen”, Evolett sanoi. ”Sitten ihmiset puhuvat siitä, kuinka Jeesus auttaa heitä. Ja sen jälkeen lapsille on erityinen luokka!”

”Tuo kuulostaa hauskalta!” Anita sanoi. ”Voinko minäkin tulla?”

”Totta kai!” Evolett hymyili.

Anita juoksi kotiin kysymään mummiltaan, voisiko hän mennä kirkkoon Evolettin kanssa. Seuraavana aamuna Evolett ja hänen perheensä hakivat Anitan matkallaan kirkkoon.

Kun he pääsivät kirkolle, Evolett näytti Anitalle paikkoja. Hän näytti Anitalle Alkeisyhdistyksen huoneen, liikuntasalin ja kappelisalini.

Pian oli sakramenttikokouksen aika. Evolett ja Anita istuivat yhdessä. Evolett yritti ajatella Jeesusta Kristusta sakramentin aikana. Sitten he kuuntelivat puheita.

Viimein oli Alkeisyhdistyksen aika! Evolett esitteli Anitan muutamille ystävilleen.

”Tämä on ystäväni Anita”, Evolett sanoi.

”Olemme hyvin iloisia siitä, että tulit tänään. Minä olen sisar

Magnusson”, Alkeisyhdistyksen opettaja sanoi.

Kun Evolett ja Anita kuuntelivat oppiaihetta Jeesuksesta Kristuksesta, Evolett tuns sisimmässään iloa. Hän piti siitä, että hän oli kirkossa Anitan kanssa. Hän kääntyi hymyilemään Anitalle. Hänen ystävänsä vastasi hymyyn.

”Kiitos, että kutsuit minut”, Anita sanoi kotimatalla.

Evolett oli iloinen siitä, että hän oli pystynyt seuraamaan Jeesusta Kristusta. Ja hän oli iloinen siitä, että Anitakin halusi tietää Jeesuksesta.

Oli hauskaa hyppiä trampoliinilla ja lentää ilmassa, mutta lämmin tunne, jonka Evolett tuns sisimmässään, oli vieläkin parempi. ●

Kenet sinä voisit kutsua kirkkoon kanssasi?

KUVITUS FIIONA POWERS

